

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **W. S.**

uniewinnionego z art. 216 § 1 k.k. i art. 212 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2025 r.

wniosku obrońcy uniewinnionego o zasądzenie od oskarżyciela prywatnego kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. i art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 1 k.p.k.

w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. oraz § 11 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964 z późn. zm.)

p o s t a n o w i ł :

1. zasądzić od oskarżyciela prywatnego B. K. na rzecz uniewinnionego W. S. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z wyboru przed Sądem Najwyższym, tj. za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację;

2. nie uwzględnić wniosku w pozostałym zakresie

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 maja 2024 r., sygn. akt IV Ka 119/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 8 listopada 2023 r., sygn. akt II K 194/22 (k. 3-15 akt SN).

Odpowiedź na ten nadzwyczajny środek zaskarżenia złożył obrońca uniewinnionego W. S. (k. 19-22 akt SN).

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2025 r., sygn. akt III KK 589/24, Sąd Najwyższy oddalił powyższą kasację jako oczywiście bezzasadną, jednocześnie obciążając oskarżyciela prywatnego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego (k. 35 akt SN).

W dniu 26 marca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo obrońcy uniewinnionego W. S. , którym wniósł o zasądzenie na podstawie § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie od oskarżyciela prywatnego na rzecz uniewinnionego W. S. kwoty 1200 zł tytułem „*obrony przed Sądem Najwyższym*” (k. 40 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie jedynie w części.

W myśl art. 626 § 2 k.p.k. jeżeli w orzeczeniu kończącym postępowanie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Ponieważ sprawa toczyła się w postępowaniu kasacyjnym, odpowiednie zastosowanie znajduje art. 637a k.p.k.

O ile w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2025 r. o oddaleniu kasacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego jako oczywiście bezzasadnej rozstrzygnięto o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem (obciążono nimi oskarżyciela prywatnego, co znajduje umocowanie w przepisach art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 i 3 k.p.k.), o tyle orzeczenie to – z uwagi na brak stosownego wniosku – nie zawierało rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesionych przez oskarżonego wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z

wyboru w postępowaniu kasacyjnym. W. S. został w niniejszej sprawie uniewinniony, zatem zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 632 pkt 1 k.p.k. koszty procesu w sprawach z oskarżenia prywatnego sąd zasądza od oskarżyciela prywatnego (w przedmiotowej sprawie nie doszło do pojednania się stron).

Nie ulega wątpliwości, że do kosztów procesu zgodnie z treścią art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Ich wysokość wynika z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964 z późn. zm.; dalej: rozporządzenie). W przedmiotowej sprawie nie mógł mieć jednak zastosowania przywołany przez wnioskodawcę § 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia, gdyż kasacja pełnomocnika oskarżyciela prywatnego została oddalona na posiedzeniu bez udziału stron. Tymczasem wskazany przepis przewiduje stawki minimalne za obronę przed Sądem Najwyższym, a zatem dotyczy wyłącznie sytuacji, gdy sprawa została rozpoznana na rozprawie lub jawnym posiedzeniu, w których uczestniczył obrońca.

Jednocześnie zauważyć należy, że w rozporządzeniu brak jest określenia stawki wynagrodzenia za sporządzenie „odpowiedzi na kasację”. Dlatego też, respektując brzmienie § 20 rozporządzenia, który nakazuje wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustalać przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju uznano, że zastosowanie znajduje tu przepis § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia, określający stawki minimalne przewidziane dla czynności m.in. sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2019 r. IV KK 372/18; postanowienie SN z dnia 29 września 2020 r., IV KK 603/19; postanowienie SN z dnia 22 marca 2021 r., IV KK 574/20).

Reasumując, w ocenie Sądu Najwyższego właściwą kwotą, którą należało zasądzić od oskarżyciela prywatnego B. K. na rzecz uniewinnionego W. S. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z wyboru przed Sądem Najwyższym, tj. za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację, była zgodnie z § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia kwota 720 zł. Stanowisko to implikowało wydanie rozstrzygnięcia o nieuwzględnieniu wniosku obrońcy uniewinnionego W. S. w pozostałym zakresie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]